

Vizes pincelakásból napfényes jövőbe vezetett Dudásék élete

Sok hozzá hasonló becsületes dolgozó parasztnak hozta meg a boldogulást, családi otthonot, bőven termő gazdaságot a közös gazdálkodás.

A Tánicsics-tszcsen nagyban folyik a cséplés. A traktor egyhangú bűgása messzire elhangzik s mutatja az irányt, hogy hol dolgozik a gép.

A hatalmas búzaasztagok gazdag termésről tanuskodnak. Az árnyékban búzával telt gabonaszákok várják, hogy elszállítsák a begyűjtőhelyre.

— Ezt már C-vételi jegyre viszik — mondja Koszó István tszcs-tag. — A begyűjtési kötelezettségünket már teljesítettük. Amit tegnap csépeltek, az a vetőmag és vasárnapra kiosztjuk a fejadagokat. Mindenkinél hazaszállítjuk a lakására.

Még mindig folyik a behordás a távoleső földekről. Az asztagot Dudás Mihály rakja egy dolgozótársával. Már a végénél tart, lassan be is fejezi és beszélget egy keveset. A multra terelődik a szó.

— Nehéz idők voltak azok — sóhajt Dudás Mihály s naptól barnult arca elkomorodik. — Nem is jó még beszélni se róla.

De aztán mégis nekifog a beszédnek s

megelevenedik a múlt képe.

— Kubikos ember voltam, napzármas, vagy alkalmi munkás, nem is tudom, hogyan is nevezzem, mert hol az útpátisnál dolgoztam, hol a segítő munkásként, szóval, ahol éppen akadt munka. Mindent megfogtam, ahol egy pár fillért lehetett keresni, mert nagyon kellett ám a pénz: hat éves gyerek várta otthon a kenyeret. A feleségem nem tudott túltélni dolgozni, mert hova vitte volna őket? Ki vigyázott volna hat apró gyerekre?

— Így hát csak az a pénz volt a háznál, amit én kapargattam össze. De bizony az is előfordult, hogy hetekig nem kaptam munkát. Késérű volt akkor a dolgozók élete.

— Most jut eszembe, hogy egyik lakásban ahol laktunk, feljött a víz. Tudja, olyan pincelakás volt, ahol ezeltől a dolgozók laktak. Kerestünk utána másik lakást. Találtunk is, de mikor a „nagyfogó” házigazda megtudta, hogy hat gyermekem van, majd elárult a persze nem adta ide számunkra a lakást. Kint laktunk azután a Cserepes-so-

ron, a szükségalakásokban. De nyomorúságos élet volt!

— Itt ért bennünket

a felzabadtítás.

— A földkiosztásnál én is kaptam 3 és fél hold földet. Azon dolgoztam aztán éjjel-nappal. Nappal a kuláknál, akitől az igát, vetőmagot és a szerszámot kaptam, éjjel meg a sajátomban, mert ott sem akartam lemaradni a munkával. A gyerekek is kezdtek nőni és lassan egyik évben az egyik, majd a másik is elment üzembe dolgozni. Így már egy kicsit könnyebb lett, mert örülök már nem kellett gondoskodnom, de még mindig maradtak négyen.

— Lassan teltek az évek. Nem sokra haladtunk a kis nadrágszifnyi parcellákon. Láttuk, hogy így nem mehetek tovább.

Összefogtunk 14-en

1949-ben és megalakítottuk a Tánicsics-tszcsot. Az államtól kaptunk földet, úgy, hogy 152 hold földünk volt, de más semmi.

— Se szerszám, se igavonó!

— De azért nem csüggedtünk. Tavasszal magunkat fogtuk a henger elé és úgy hengereltük a földet. Nevezték is a kulákok, mikor itt elhaladtak — mutat az országút felé. — Gúnyosan kiállították, hogy a tszcsnek lovai nincsenek, de ökrei már vannak.

Ökölbe szorult a kezünk, össze-szorított foggal tovább végeztük a munkát.

Összel azután már nem gúnyoltak bennünket.

leesett az álluk a kulákoknak.

Szép termést takarítottunk be. Az állam is segített bennünket. Anyakocákat kaptunk, megvettük az első pár lovat. A csoport taglétszáma és területe is növekedett. Ebben az évben már én is több hasznát láttam a munkámnak, megvolt a fejadag, biztosítva volt a gyerekek számára a téli élelem. Ezen a télen már jól éltünk.

Egyszer csak felhívtak a Pártba és azt mondták:

— Hallom, nincs lakásod, Dudás elvtárs és sok gyereked van. Van a Tarján-telepen egy kis családi

ház, jó lenne az nektek, elférnétek benne a gyerekekkel, az árát majd befizeted apránként. Jó lesz?

— De még mennyire! — mondtam én örömmel és azután már rendes otthonunk is volt. Már ki is fizettem azóta. Igaz, egy kicsit messze van ide a tszcs, de kerékpárral gyorsan haza érek. Mert már kerékpárom is van! De van más is már. Van otthon egy éves malackám, az lenne a téli hízó, meg egy kecském, az biztosítja a család számára a tejet.

— Mi gyarapodtunk

közben a család megfogott — teszi hozzá nevetve. — Az idén két lányom ment férjhez: fölt is kicsit a fejem, mert az esküvő az pénz-zel jár. Most már 3 lányom van férjével, még itthon van két fiam, meg a legkisebb, az kislány.

A szeme büszkén csillog és boldogan mosolyog, ahogy a gyermekeiről mesél. Közben zakkévekkel megrakott autó fordul be a szérűbe. Dudás Mihály felugrik s már is siet lerakni, hogy minél kevesebb ideig álljon az autó.

A szót Koszó István veszi át és 5 mesél tovább a tszcs életéről és saját életéről is, hiszen olyan egyforma az életük. Együtt indultak el lentől és együtt mentek felfelé.

a jólét felé.

Koszó Istvánék hármán dolgoznak a csoportban. Ő, a felesége és nagy lánya. Büszkén mondja, hogy most a félévi elszámolását 5 mázsa árpát kaptak munkaegységük után.

— Kell is az árpa. Az idén vettem egy anyakocát és két süldőm van odahaza. Vettem az idén egy tehenet is. Kaptunk 1500 forintot kölcsön a csoportban, erre a célra. Otthon is gyarapszik a gazdaság, de a közös is, mert az az első. Ott is van 148 kis malacunk, ezek lennének a jövő évi hízók. Fejlesztjük mi is az állatállományunkat, mert hozzá akarunk járulni a kétféle állattenyésztési tervünk teljesítéséhez.

Közben kiürül az autó és Dudás Mihály is visszajön. Most már közösen mesélnek tovább a tszcs idén elért eredményét.

Büszkén mutat Dudás Mihály a hatalmas asztagokra, az 5 munkájára.

— De sok búza asztagot összeraktam annak idején a kulákok portáján. Hétéves koromtól kezdve szolgáltam, soha nem gondoltam arra, hogy egyszer majd

a saját búzaasztagomat

fogom rakni. Most pedig 10 ilyen hatalmas búzaasztagunk van, biztos lesz 900 mázsa búzánk, de még inkább több.

— És az árpa — szól közbe Koszó István. — Négy száz mázsa árpát termett az idén. A zabunk is olyan szép, hogy biztos lesz 160—180 mázsa. Lesz a lovaknak abrakjuk a télen, mert már 6 pár ló van a csoportnak, de akad is munkájuk.

Azután egyszerre mutatnak a távoiba.

— Odanézzem elvtársnő, ott a paprikaföld mögött van a csoport büszkeségével dédelgetett kedvence,

az öt hold gyapot-

Sehol a környéken nincs ilyen szép. Már virágzik. Nagyon sokat várunk tőle, úgy vigyázunk rá, úgy gondozzuk, mint a kicsi gyereket.

Közben elérkezik a dél. Leáll a gép motorja. Szinte furcsa ez a nagy csend. Hiányzik a traktor megszokott bűgása. A dolgozók fogják lábasait s mennek a finom ebédért. Az eperfa árnyékában megmosakodnak a portól és így felfrissülve fognak hozzá az evésnek. Tojásos levest esznek és savanyúkáposztát hússal. Finom csabító illata étvágyat csinál. Utána újult erővel fognak a munkához. Újra felbúj a traktor és hangja messze száll a levegőben, hirdelve, hogy a Tánicsics-tszcs dolgozói is csépelik a dolgozók jövő évi kenyerét.

Szalma Rózsa

A Szovjetunió minisztertanácsa mellett működő Központi Statisztikai Hivatal jelentése a Szovjetunió népgazdaságának fejlesztését szolgáló állami terv 1951 második negyedévi teljesítéséről

Moszkva (TASzSz).

1. Az ipar termelési tervének teljesítése.

A szovjet ipar egészében 104 százalékkal teljesítette második negyedévi tervét.

A Szovjetunió egész iparának összertermelése 1951. második negyedében 1950. második negyedéhez viszonyítva 16 százalékkal növekedett.

A munka termelékenység 10 százalékkal emelkedett. 1951. második negyedében az ipari termékek önköltségszökkentési feladatát túlteljesítették.

2. Mezőgazdaság.

A kolhozok, gépállomások és szovhozok az idén a tavaszi vetéstervet túlteljesítették.

A mezőgazdasági növények vetésterülete 1951-ben előzetes adatok szerint hatmillió hektárral növekedett.

3. Az áruforgalom fejlődése.

1951. második évnegyedében a lakosságnak az állami és szövetkezeti kereskedelem útján összehasonlítható árukban kifejezve 14 százalékkal több árut adtak el, mint 1950. második negyedében is növekedett a mezőgazdasági termékek eladása a kolhozpiacokon is.

Fiatalkor és idősebbek szoros együttműködésével

Tömegesen emelkedtek a munkateltjesítmények a Fűtőház ifjúsági műszakján

Országsszerte hatalmas lelkesedéssel, a munka termelékenységének emelésével készülnek a fiatalok a harmadik Világ Ifjúsági Találkozó megnyitására. Uzen viszonylatban a MÁV fűtőházi fiatalok is elhatározták, az „ifiműszak” megrendezését, amelyet augusztus 3-án rendeznek meg. Az előkészítő munkában nagy segítséget nyújtott a pártbizottság, a szakszervezet, és a szakvonal vezetői. Az előkészítő munkában nagy része van maguknak az alapszervezeti tagoknak is.

Pénteken reggel jókedvűen, vidáman gyűltek össze a fiatalok a műhelybe, s idősebb kartársikkal együtt kommunista tízperces tartottak, ahol megbeszélték a napi feladataikat. Idősebb kartársaik is tettek felajánlást a VIT-műszakra. Kovács II. József kazánkovács ki is hangsúlyozta, hogy nagy jelentőséget tulajdonít az ifjúsági műszaknak, annál is inkább, mert a múlt rendszer ezt nekik nem biztosította soha. Az ifjúmunkások és az idősebb dolgozók egyaránt, nagy lendülettel láttak hozzá a munkához. Fűtőte őket az a tudat, hogy a mai napon elért jó eredményekkel továbbra is a békét szilárdítják, hozzájárulnak a III. VIT sikeréhez.

Az ifjú műszaki vezetők — Ökrös László művezető például — azon dolgoztak, hogy a munka jobb megszervezésével átlagos emelkedést érjenek el a mozdonyjavító műhely fiataljai. Az ifjú szertárfőnök, Molnár Tibor, napi munkája mellett elvállalta a szertári fiatalok vezetését. Az adminisztrációs személyzet vezetője Szőgi Mária elvtársnő, aki tagjelölt, az ifiműszak ideje alatt jó eredmények elvégzésére lelkesítette az irodai fiatalokat. Így akarja megérdemelni, hogy a párttagok sorába felvegyék.

Az ifjúsági fűtőházifőnök, Retek Sándor, csak most látja, hogy milyen felelősségteljes egy egész üzem vezetése. Akadt feladata éppen bőven. Felvételekben dönt, hiszen éppen most van az új iparitanulók felvétele. Döntő fontosságú kérdés, hogy biztosítsuk jó szakemberek kinevelését. Feladata továbbá az üzemrészek ellenőrzése, melyek úgy kapcsolódnak egymásba, mint az óramű fogaskerekei.

A versenyeredmény tiértékelése-

Kiemelkedő eredmények az Ecségyár ifjúsági műszakján

(Tudósítónktól.) A Szegedi Ecségyár DISZ-szervezetének fiataljai lelkesen készülték fel az ifjúsági műszakra. Nemcsak a munkatemeteket díszítették fel, hanem az egész gyár környékét is. Már a műszak kezdetén lelkes verseny indult meg. A fiatalok mögött az idősebb dolgozók sem akartak lemaradni s így szebbnél-szebb eredmények születtek meg. Jó György kopírozó munkás az első 3 óra hosszában például 302 százalékkal teljesítette normáját, Ördögh Jánosné 231, Vass István sztahanovista 228, Korom Jánosné 257, Kiss Rudolfiné pedig 228 százalékos teljesítménnyel kö-

szöntötte az ifjúsági műszakot.

Hogy a fiatalok mennyire megállják a helyüket a vezetésben is, azt mi sem bizonyítja, mint a műszak alatt elért összesített végeredmény. Az ifjúsági műszak az előirányzott 6520 ecset helyett 11 ezer 438 ecsetet gyártott. Ertékben ez 35.620 forint helyett 59.119 forint. Az Ecségyár fiataljai tudják, hogy a jó munkával békénket védjük, erősítjük hazánkat, meggyorsítjuk a szocializmus építését. Ez a tudat fűtötte őket és ezért tudtak ilyen kiemelkedő eredményeket elérni.

Doktor Lajos

Igénybevették egy szabotáló csongrádi kulák cséplőgépét

A csongrádi járási tanács leleplezte Varga János csongrádi, Tököl-utca 32. szám alatti, cséplőgéppel rendelkező kulákot, aki cséplőgépének kijavításáról csak látszólagosan gondoskodott. A gép ennek következtében mindjárt a cséplés elején felmondta a szolgálatot. A hanyag és felületes javítás követ-

keztében elromlott a cséplőgép traktora is. Varga János azonban nem sokat törődött ezzel és a hibákat is elkéve jelentette a városi tanácsnál.

A járási tanács elrendelte a kulák cséplőgépének igénybevételeit és megtette a feljelentést a szabotáló kulák ellen.

KÖNYVEK A FÁK ALATT

ÜNNEPÉLYESEN NYILT MEG SZEGEDEN A MAGYAR-SZOVJET TÁRSASÁG PARKOLVASÓJA

Szokatlan, de jóleső kép tárult szembőlünk délután a Széchenyi-téri sétáló szeme elé: könyvek a fák alatt... A tandosháza előtti parktörzön élvezetű úton pillanthattuk meg ezeket a könyveket: egyrészt az ott felállított nagy vitrinben, másrészt pedig kényelmes kerti asztalokon, amelyeket most helyezett el oda. Az asztalok körül dolgozókat, főként fiatalokat és érdeklődőket lapozgatták a könyveket, a szebbnél-szebb kivitelű szovjet folyóiratokat, képeslapokat. A könyves-vitrin fölé helyezett tábla megadta az újszerű kép magyarázatát is: „A Magyar-Szovjet Társaság szegedi szervezeteinek parkolvasó mozgalma”.

Szombaton nyílt meg ünnepélyes keretek között ez a parkolvasó, amelynek az a lényege és célja, hogy minél nagyobb számban ismerkedjenek meg a dolgozók a legkiválóbb szovjet és magyar írók műveivel. Az ünnepélyes megnyílt a Rendőrszeker játéka után Csoma Gyula elvtárs mondott beszédet az MSZT nevében. Felhívta a figyelmet arra, hogy alig két hét választ el az Alkotmány ünnepétől, amelyre ezúttal azért is fontos emlékeznünk, mert az Alkotmány ad-

ta meg a jogot, de ugyanakkor a lehetőséget is minden dolgozónak a művelődésre. Ehhez segít hozzá ez a mozgalom is.

— A kultúrforradalom — mondtotta a többi között — egyre inkább kulturális tömegmozgalommá válik Magyarországon. Munkások, dolgozó parasztok, néphez hű értelmiségiek, dolgozó kisemberek száz és százai tanulnak, olvasnak, hogy tudásvágyukat, kultúrzsomjukat kielégítsék. A dolgozó milliók Pártunk vezetésével birtokukba veszik az emberi műveltség kincseit.

Hatásos beszédében Csoma Gyula elvtárs megvilágította még, hogy az üdülés és olvasás ma már mind jobban egyet jelent a dolgozók számára, ezt bizonyítja ez a parkolvasó mozgalom is, amelyet a Széchenyi-téri árnyas fák alatt rendeztek meg.

Az ünnepélyes megnyílt után nyomban megkezdődött a könyvek kiköszönése. A jövőben — így már ma, vasárnap is — minden napon délután 4-től este 7-ig adnak ki olvasásra teljesen díjmentesen könyveket, folyóiratokat a parkolvasó mozgalom keretében.

ÜNNEPI TÁBORTÜZEK

gyulladnak ma este Szeged három helyén. Alsóvárosban, Felsővárosban és a József Attila-telepen fiatalok, Szeged békeharcos DISZ-fiatallal gyűlnek az ünnepi tüzek köré s gondolatuk Berlin felé száll, ahol most vasárnapról, a mai naptól kezdve béketalálkozóknak beszélnek meg feladataikat a világ minden tájáról összegyűlt ifjúsági küldöttek. Este 8 órai kezdettel az alsóvárosi Szabadágy-téren, a felsővárosi Csillag-téren és a József Attila-telepi erdei-téren a Világifjúsági Találkozó (tszcs) területére gyűlnek össze a tűz köré a fiatalok, de velük együtt a környék dolgozó lakossága is. Hogy együtt szórakozzanak az előadásra kerülő műsorszámokon, de ugyanakkor közösen juttatják

kifejezésre harcos békeakarataikat is. A mai táboriüzek a békeharc és a dolgozó ifjúság nemzetközi összefogásának tüzei lesznek. A felesapó lángokban és az izzó parázsban benne ég, lobog majd az ifjúság lelkesedésének tüze, amellyel követni akarják a hős lenini Komzszomol példamutatását és fokozott munkával, bátor helytállással akarják kivenni részüket a Szovjetunió vezetésével világszerte folyó hatalmas küzdelemből az imperialista háborús gyűjtögetőkkel szemben. Várják a szegedi fiatalokat és a szegedi dolgozókat ezek a táboriüzek nemcsak szórakoztató műsorokkal, de várják helytállásra, a béke megvédése mellett megújuló állásfoglalásra is.

GUMIBÉLYEGZŐKET
új eljárással, tartósan
és gyorsan készíti
DÉLMAGYARORSZÁG NYOMDA ÁV
SZEGED, LENIN - UTCA 9